

LES MOULINS (WINTERGEZICHT TE MORET), NAAR EEN SCHILDERIJ VAN SISLEY,
EIGENDOM DER HEEREN DURAND-RUEL TE PARIJS.

over zijn getrouwe grenadiers, aan wier hoofd hij van daar optrok naar de Tuileriën te Parijs, om er Lodewijk XVIII uit te verjagen.

Nadat het ruim vijf eeuwen lang niet veel meer dan een jachtslot voor de koningen was geweest, brak eerst onder de regeering van den weelderigen, kunstlievenden Frans I voor Fontainebleau het glorieuze tijdperk van grootschheid en schoonheid aan, waartoe de voornaamsten zijner opvolgers het hunne bijbrachten.

De nieuwe heerscher, als overwinnaar uit Milaan teruggekeerd, maakte van dat jachtslot een paleis naar zijn smaak, gevormd onder den invloed der Italiaansche renaissance, welker hier gegeven voorbeeld voor de Fransche kunsten nieuwe banen zou openen. En in dat paleis stichtte hij een hof welks schitterglansen zelfs de oogen van buitenlandsche vorsten verblindden; dit kon moeielijk anders, waar de stichter er van zelf gezegd had: „een hof

zonder vrouwen is een jaar zonder lente, een lente zonder rozen.”

De ster die aan het hof van Frans I schitterde — zooals zij heerschte in zijn hart — was mevrouw d'Estampes, de eerste in de lange rij van vrouwen die hier het gezag hebben gevoerd en haren invloed doen gelden: Diane de Poitiers, Catherine de Medicis, Gabrielle d'Estrées, Madame de Maintenon, Madame de Pompadour.

Zeggen deze namen reeds dat de opvolgers van Frans I hier niet alleen gaarne verblijf hielden, maar ook, door uitbreiding aan het kasteel te geven, de zichtbare herinneringen van hunne herhaalde verblijven hebben achtergelaten — want geene dier nieuwe sterren kon zich vergenoegen met datgene waarmede hare voorgangsters zich hadden tevreden gesteld — toch deden allen te zamen niet zooveel voor Fontainebleau als alleen Hendrik IV, wien het nergens zoo lief was als in „nos délicieux déserts de Fontaine-belle-Eau,” zoo-